

+
POSZEPczyńska ^{101 / koniec /} Jolanta
po: „Henke”, „Litke”, „Marynia”

K. Okr.

AK

W- wez
Miasto.

2367 / WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — POSZEPZYŃSKA Jolanta
p. Heube, Litke, Tarynie

I/1. Relacja —

2367/WSK

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 2, s. 2

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne. —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 5

VI. Fotografie —

1 Materiały uzupełniające relacje

- A.K. Kument, Porzeczynka Jbente (biogram) i „Słownik biograficzny konspiracji warszawskiej 1838-44”, t. 3, k. 1, s. 1
- J.W. Kserokopia w układzie ciągłym. k. 1, s. 2.

2367 *Klement Stawicki* *Krajski* *Stowarz.* *biograficzny Kompirajin* II/1
Warszawski 1839-1845, Smakant 1845. PRX, W-wa 1887, t. III

Chora na raka, od jesieni 1942 r. leżała w szpitalu (nadal — na piśmie i gestami — wydając dyspozycje organizacyjnej) i tu zmarła 15 kwietnia 1943 r. Pochowana na Cmentarzu Powązkowskim.

Zamężna od 1912 r. za Stanisławem Poniatowskim (1884—1945), profesorem etnologii i etnografii Wołnej Wszechnicy Polskiej i UW, kierownikiem Zakładu Etnologii Instytutu Nauk Antropologicznych i Etnologicznych Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, czynnym w tajnym nauczaniu UW, areztowanym 4 października 1942 r. i więzionym następnie na Pawlaku, Majdanku, w Gross/Rosen i Litomierzycach, gdzie zmarł.

Mieli córeczkę, zmarłą w siódmym roku życia, i syna Andrzeja, prymusa Szkoły Podchorążych Kawalerii, który zginął w kampanii wrześniowej 1939 r., dowodząc plutonem 7. pułku ułanów Lubelskich.

Rosen-Przeworska J. Stanisławu Poniatowski (w:) *PSB*, t. XXVII, Wrocław 1983, s. 487—489 (tu inna data jej śmierci: 18 kwietnia); *Słownik uczestników*, s. 326 (tu mylnie: data urodzenia — 1890 i informacja, że była aresztowana razem z mężem); — AUW: RP-UW teżka studentka nr 2708; Materjali w posiadaniu Marianna Kotowskięgo; — *Kryśka-Karski Materjali*, s. 5—6; — *Andajn* 1983, s. 77 (dotyczy syna Andrzeja); — *Zdyszowska Z. Ministerstwo polskiej biedy*, Warszawa 1983 (tu mylnie imię jej męża: Stefan).

POSZEPZYŃSKA JOLANTA

(1914—1944), pseudonimy: „Hanka”, „Litka”, „Marysia”.

Urodzona 29 czerwca 1914 r. w Pabianicach, córka Edmunda, kierownika farbiarni, i Marii z domu Klesionowskiej. Od 1921 r. uczyła się w Szkole Heleny Miklaszewskiej w Łodzi, zaś po wyjeździe wraz z rodzicami do Bukaresztu (1927) — w tamtejszym francuskim gimnazjum Notre Dame de Sion. W 1928 r. wróciła sama do kraju i kontynuowała naukę w Gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Pabianicach, w czerwcu 1933 r. otrzymując tam świadectwo dojrzałości. Od października t.r. studiowała romanistykę na Wydz. Humanistycznym UW, a od października 1934 r. — w Szkole Głównej Handlowej, w lutym 1939 r. zdając tu egzama-

min ogólny. Pojechała wówczas do rodziców do Łodzi, gdzie przygotowywała pracę dyplomową, lecz wybuch wojny uniemożliwił jej uzyskanie magisterium. Wiosną 1940 r., przechodząc zieloną granicę, wróciła do Warszawy. W 1942 r. wyjechała do Lublina, skąd powróciła do Warszawy wiosną 1943 r. i zamieszkała przy ul. Lwowskiej 15.

Brak danych o początku jej udziału w konspiracji. Od sierpnia 1943 r. była łączniczką szefa kontrwywiadu Wydz. II K-dy Okr. Warszawa AK por. Bolesława Kozubowskiego „Moczarza” (w okresie styczeń—marzec 1944 p.o. szefa był por. Wincenty Kwieciński „Łohny”), utrzymując kontakt z podległymi kierownikami poszczególnych brygad.

Aresztowana w nocy z 23/24 marca 1944 r. w mieszkaniu przy ul. Lwowskiej 15, przesłuchwana była w siedzi-

R

RAK ALBIN WALENTY

(1898—1960), pseudonimy: „Karol”, „Lesiński”, „Karol Lesiński”. Oficer służby pułkowej (7 III 1944).

Urodzony 18 lutego 1898 r. w Krotoszynie, syn Józefa, maszynisty, fabrycznego, kupca, i Marii z domu Lesińskiej. Od 1915 r. uczył się w Seminarium Nauczycielskim w Rawiczu. W listopadzie 1916 r. powołany do armii niemieckiej, służył w 37. pułku artylerii lekkiej początkowo na froncie rosyjskim, a od marca 1917 r. — na froncie francuskim, m.in. pod Verdun.

W grudniu 1918 r. zdezerterował z armii niemieckiej i w styczniu 1919 r. uczestniczył w powstaniu wielkopolskim w Krotoszynie. Od końca tegoż miesiąca służył ochotniczo w WP. Przynależony początkowo do Szkoły Podoficerów Artylerii w Toruniu, był tam instruktorem i adiutantem, a w lutym 1920 r. został przydzielony do Centralnego Obozu Podoficerskich Szkół Artylerii w Toruniu. Kolejno adiutant dy-

bie Gestapo w alei Szucha, a 5 kwietnia t.r. została osadzona na Pawlaku, gdzie — okrutnie skatowana — leżała w szpitalu więziennym. Rozstrzelana 19 maja 1944 r. w ruinach getta w Warszawie.

Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Walecznych.

Stownik uczestników, s. 328—329 (tu mylne miejsce urodzenia: Łódź lub Pabianice i data aresztowania: 4 kwietnia); — *ASGPis*: teżka studentka nr 8258; AUW: RP-UW teżka studentka nr 44006; Karta osobowa Muzeum Włóczęgów Pawlaka; — *Baroszewski Warszawa* *piersien*; — *Baroszewska Cztery lata* (tu mylnie data aresztowania: 1942); *Domańska Pawlak* (tu inna data śmierci: 18 maja); *Wana Zamurami*, s. 536 (tu mylne nazwisko: Pospetyńska i data śmierci: 1942); — *Kunert Z dziejów*, nr 13; — *Informacje* brata Leszka Poszepczyńskiego, Fajoli Ciborowskiej-Paulskiej.

Koperta

wizjonu, od września 1921 r. — drugi oficer, a od października t.r. — pierwszy oficer baterii szkolnej, od lutego 1922 r. — dowódca kadry instruktorskiej, od czerwca t.r. — adiutant całego obozu. Po ukończeniu Szkoły Młodszych Oficerów Artylerii w Toruniu (kwiecień 1923 — styczeń 1924) był instruktorem w Szkole Podchorążych Zawodowych Artylerii. W styczniu 1926 roku przeniesiony do 7. pułku artylerii ciężkiej, pełnił tam kolejno funkcje: instruktora w drużynie łączności, od kwietnia t.r. — pierwszego oficera baterii, od maja 1926 r. — dowódcy baterii, od kwietnia 1927 r. — dowódcy drużyny łączności, od listopada t.r. — komendanta szkoły podoficerskiej i od maja 1928 r. ponownie dowódcy baterii. Jednocześnie w grudniu 1920 r. otrzymał świadectwo dojrzałości seminaryjalnej, wystawione przez Dep. Wyższych Releżynych i Oświecenia Publicznego Ministerstwa byłej Dzielnicy Pruskiej, zaś we wrześniu 1921 r. zdał jako ekstern egzamin dojrzałości w Państwo-

POSZEPZYŃSKA JOLANTA ^{lot 62.}
(1914—1944), pseudonimy: „Hanka”, „Litka”, „Marysia”.

Urodzona 29 czerwca 1914 r. w Pabianicach, córka Edmunda, kierownika farbiarni, i Marii z domu Jesionowskiej. Od 1921 r. uczyła się w Szkole Heleny Miklaszewskiej w Łodzi, zaś po wyjeździe wraz z rodzicami do Bukaresztu (1927) — w tamtejszym francuskim gimnazjum Notre Dame de Sion. W 1928 r. wróciła sama do kraju i kontynuowała naukę w Gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Pabianicach, w czerwcu 1933 r. otrzymując tam świadectwo dojrzałości. Od października t.r. studiowała romanistykę na Wydz. Humanistycznym UW, a od października 1934 r. — w Szkole Głównej Handlowej, w lutym 1939 r. zdając tu egza-

min ogólny. Pojechała wówczas do rodziców do Łodzi, gdzie przygotowywała pracę dyplomową, lecz wybuch wojny uniemożliwił jej uzyskanie magisterium.

Wiosną 1940 r., przechodząc zieloną granicę, wróciła do Warszawy. W 1942 r. wyjechała do Lublina, skąd powróciła do Warszawy wiosną 1943 r. i zamieszkała przy ul. Lwowskiej 15.

Brak danych o początku jej udziału w konspiracji. Od sierpnia 1943 r. była łączniczką szefa kontrwywiadu Wydz. II K-dy Okr. Warszawa AK por. Bolesława Kozubowskiego „Mocarza” (w okresie styczeń—marzec 1944 p.o. szefa był por. Wincenty Kwieciński „Lotny”), utrzymując kontakt z podległymi mu kierownikami poszczególnych brygad.

Aresztowana w nocy z 23/24 marca 1944 r. w mieszkaniu przy ul. Lwowskiej 15, przesłuchiwana była w siedzi-

ble Gestapo w alei Szucha, a 5 kwietnia t.r. została osadzona na Pawiaku, gdzie — okrutnie skatowana — leżała w szpitalu więziennym.

Rozstrzelana 19 maja 1944 r. w ruinach getta w Warszawie.

Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Walecznych.

Słownik uczestniczek, s. 328—329 (tu mylnie miejsce urodzenia: Łódź lub Pabianice i data aresztowania: 4 kwietnia); — ASGPIS: teczka studencka nr 8258; AUW: RP-UW teczka studencka nr 44008; Kartoteka osobowa Muzeum Więzienia Pawiak; — Bartoszewski Warszawski pierścień; Czuperska-Sliwicka Cztery lata (tu mylnie data aresztowania: 1942); Domańska Pawiak (tu inna data śmierci: 18 maja); Wanat Za murami, s. 538 (tu mylnie nazwisko: Poszeptyńska i data śmierci: 1942); — Kunert Z dziejów, nr 13; — Informacje brata Leszka Poszepczyńskiego, Fablii Ciborowskiej-Paulińskiej.

11/2
lecker
(lot. nr 62)
Słownik biograficzny konspiracji Warszawskiej 1939-44 t. 3.
Andrzej Krzyżtof Kunert

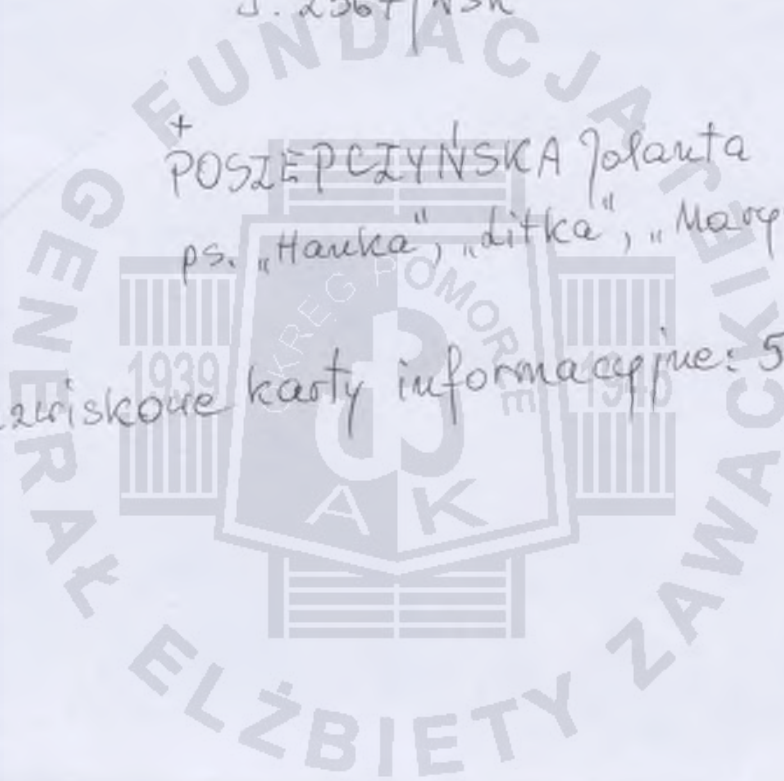
J. 2367/WSK

AK
Warszawa
Miasto.
K. Okt.

+ POSZEPOLYŃSKA Jolanta

ps. "Hanka", "litka", "Mareusia"

v. Nazwiskowe karty informacyjne: 5

T: 2367/WSK

Zm. X. AK
Warszawa

Poszepczyńska Jolanta

Arrestowana w 1942r., potwornie katowana
na przesłuchaniach w alet szucha; dostraciła
świadomość na śmierć ze szpitala więziennego.
Stracona 19 maja 1944r.

Prof. Wł. Bartoszewski, "Straceni na Ulicach Miasta"
Wyd. "Książka i Wiedza" W-01 1970r.
str. 96

M. M. 99r.

nr 2. + T: 2367 / WSK

Poszeperyńska folanta
(1914 - 1944)

Warszawa

Ignia K&Z

Wieżniowie

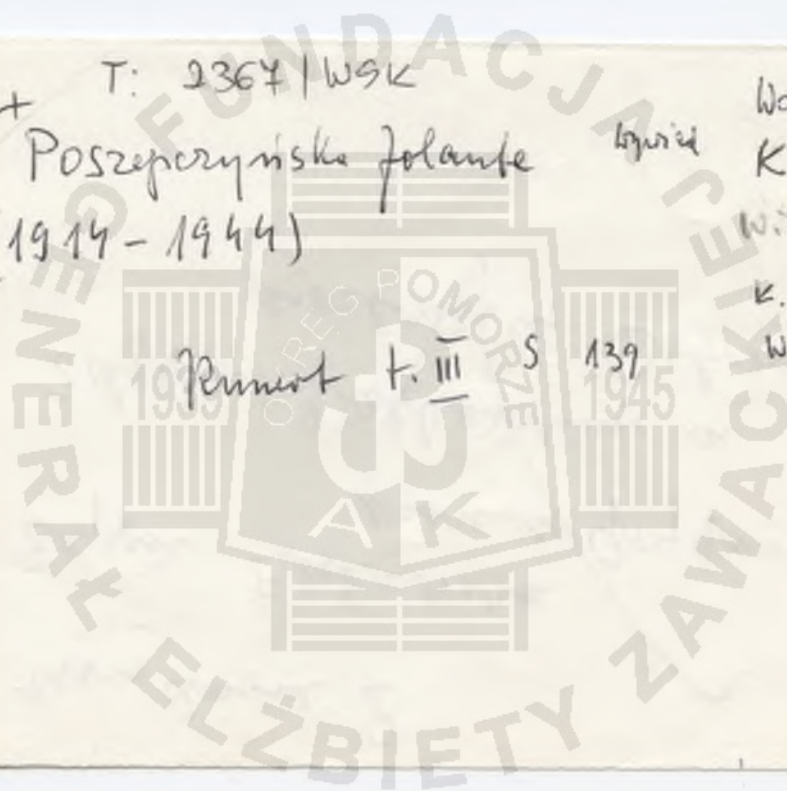
k. Okr.

W-wa

Permut t. III

139

1945

T: 2367/Wsk

AK
Warszawa

++

POSZEP CZYNSKA Molanto,

ps "Hanka", "Litka", "Marysia"

Łączniczka szefa kontrwywiadu Wydziału

II Komendy Okręgu Warszawskiego AK

Aresztowana 23/24.03.1944, skatowana

rozstrzelana w gębie 19. IV 1944

Odznaczona pośmiertnie Krzyżem Walczącym

zob. 135 pluton AK

VII zgrupowanie "Ruczaj"

Lebrał i wpisał Andrzej Dławichowski

Wyplawnictwo Doroty Karaszewskiej

Warszawa 1994

DRut 2002

str 198

i

T: 2367 / WSK KW

+ POSZEPczyńska Jole

AK
W-wa
K. Okr.
II Oddz.

- pow. oficer w Oddziale Drugim
odsieczony poświęcił się Krzyżem Walecznych
w marcu 1944

Smutek St. Bierz Wójc
Zob. list J. Cywińskiego l.p. 189/2001 B 288 /
2 IX VIII 2001 - korespondencje E. 2.

D. Kw. IX 2001.

2

1

Al. Gzundko
W-wa

POSZEPCZYŃSKA Jolanta

Jolanta POSZEPCZYŃSKA — areszt. 5 IV 1944, potwornie kátowana na przesłuchaniach w alei Szucha. Dość długo leżała w szpitalu, bardzo mężnie znosiła cierpienia. Pewnego dnia wywołana przez gestapowców, poszła spokojna, w pełni świadoma, co ją czeka. Została rozstrzelana 18 V 1944.

"Cztery lata ostrego dyżuru" -
"Bestialstwa Gestapo"
Camperska - Stronka A.
Czytelnik Wiatraków 1989 nr 349

Jędrzej
99

POSLĘPCZYŃSKA Jolanta

